

ENKS di salvegera Serhildana 12ê Adarê de..

” Helwesta me derbarê yekrêziya Kurdî nehatiye guhertin

” Kar dikin ji bo vegera xelkê Serêkaniyê, Girê Sipî û Efrînê

rewa dike. ENKSê ragihand jî, ew kar dike ji bo peydakirina derfetên guncaw ji bo vegera xelkê Serê Kaniyê, Girê Sipî û Efrînê li ser mal û milkên xwe, herwiha hemû bînpêkirinên ku li wan navçeyan rû didin û hewlên guhertina demografîk li herêmên Kurdî red dike. Herwiha ENKS bînpêkirinên ku ji aliyê tevgera Ciwanên Şoreşger ve li Kobanî, Amûdê û Dirbêsiyê û çend deverên din hatine kirin û girtina endam û alîgirên wê ji aliyê hêzên ser bi PYDê ve şermezar kir.

Kurdistan

Bi boneya 20mîn salvegera Serhildana 12ê Adara 2004'an, Encûmena Niştimanî ya Kurdî li Sûriyê ENKS daxuyaniyek belav kir û tê de ragihand, "Serhildana gelê Kurd a 12ê Adarê li Sûriyê, wek bersiva komkujîya xwînrêj a hêzên rejîma Sûriyê û dezgehên ewlehiyê li yarîgeha bajarê Qamişlo bû. Diyar kir jî, serhildan ji ber fitneyekê bû ku dezgehên ewlekariyê yên rejîmê dirust kir, ji bo Kurd û Ereban bikevin nakokî û aloziyan. Di berdewamiya plangiriyê de jî, hêzên ewlekariyê gule li xelkê reşandin û di encamê de hejmarek kes şehîd û birîndar bûn. Di daxuyaniyê de hat jî: "Roja din jî di dema oxirkirina termên şehîdan de, hêzên ewlekariyê careke din bi gule rasterast li xelkê reşandin û komeke din şehîd û birîndar bûn. ENKS radighîne jî: Li hember komkujîya ku rejîmê li bajarê Qamişlo pêk anî, welatiyên Kurd bi xwepêşandan û

nerazîbûnên aştiyane li dijî rejîmê li hemû bajar û bajarokên Kurdan ji Dêrikê li rojhilat, heta Efrînê li rojava, hemû deverên ku Kurd lê hene, heta Heleb û paytext Şamê rabûn û kiryarên wê şermezar kirin. ENKSê tekezî li ser wê yek kir: Serhildana 12ê Adarê karvedaneke xwezayî û jidil a gelê Kurd bû ku hemû projeyên şovenîstî û nîjadperestî û siyasîyên awerte yên li dijî gelê Kurd red dike. Diyar kir jî: Serhildanê, gelê Kurd li Kurdistana Sûriyê kir yek, baweriya wî bi wî vegeand, û doza Kurd li Sûriyê derxist meydana navdewletî, weke doza gelekî ku li ser axa xwe dijî û ji mafên xwe yên netewî yên herî bîngehîn bêpar e. ENKS amaje bi wê yekê kir, "Ji bo serkotkirina serhildanê, hêzên ewlekariyê ferman da sîxurên xwe yên di nava hin eşîrên Ereb ên

bajarê Heseke de ku êrîşî mal û dikanên Kurdan bikin û mal û milkên wan talan bikin, bi armanca veguhertina vê serhildanê bo şerekî navxweyî di navbera Kurd û Ereban de. Lê tevgera siyasî ya Kurdî ji van hewlên rejîmê hişyar bû û pêwendî bi serokên eşîrên Ereb re kir û ew ji planên rejîmê hişyarî kirin û rejîm ji kiriyarên ku rû dane berpirsyar dît. ENKS destnîşan kir jî: "Ji bo bibiranîna serhildanê û wek dilsoziyek bi xwîna şehîdên xwe re, tevgera siyasî ya Kurdî biryar da ku her sal 12 Adarê bibe roja Şehîdên Kurd li Kurdistana Sûriyê." ENKSê di beşeke din a daxuyaniyê de tekez dike: "Di bîstemîn salvegera serhildana gelê Kurd li Sûriyê, Encûmena Niştimanî ya Kurdî li Sûriyê tekeziyê li helwesta xwe ya neguhêr a xebata ji bo yekrêziya

helwesta Kurdî li hember pirsên netewî û çarenivîsaz û daxwazên gelê Kurd û berevaniya li hebûna wî ya dîrokî ya resen li ser axa xwe û mafên wî yên netewî yên

Armanç ji şewtandina ofîsan koçberkirina xelkê ye

Di van rojên dawî de hejmareke ofîsên Partiya Demokrata Kurdistan-Sûriyê PDK-S li Kurdistana Sûriyê ji aliyê

ciwanên ser bi PYD ve hatine şewtandin, li hin cihan jî alîgirên PDK-S û ENKS birîndar kirine, van kiryanan karvedanên mezin li pey xwe ve anîne. **Rû.. 3**

Zêdetir bixwîne...

Di meha Remezanê de barê welatiyan girantir bûye

Rûpel—3

Deng û xebata Mihemed Şêxo di bîra her Kurdekî de ye

Rûpel—4

Serhildana 2004 an.. Roja bilindkirina dengê Azadiyê li Kurdistana Sûriyê

Hêvî Delî-Qamişlo

Meha Adarê taybetmendiyê xwe heye di dîroka Kurdan de, ku rojên xwe yên xweşî û xemgînî li xwe digre, yek ji wan, roja "12'ê" Avdara 2004'an, ku çirûskên bilindkirina dengê azadiya gelê Kurd li Kurdistana Sûriyê bi xwîna pakrewanan destpêkir û li seranserî herçar parçeyê Kurdistanê deng veda li dijî rêjîma Be'is ya sitemkar, êdî her sal di 12'ê adarê şehîdên raperîna Qamişlo tên bi bîranîn, û bi dilekî şewat wênayên wan tên bilindkirin, û di rûpela dîrokê de hatiye nexişandin, ev roj bû rojek taybet ji bo miletê kurd, roja vêxistina agirê şoreşê li Kurdistana Sûriyê, ku têde Kurdan darê zilm û zordarî û tirsê şikand ji Dêrikê heta Efrînê bi yek dengî benga doza azadiyê û mafê xwe kirin, û rêya têxoşînê bi hêza xwe ya netewayî û yekrêziyê hilibijartin di rûyê rêjîma Esed de, ku nikarî bû bi çekên xwe hebûn û nasnameya Kurdan û serhildana bûhara gelê Kurd li Kurdistana Sûriyê tîk bibe, ji ber Iradeya milet di parastina yekkirina helwêsta tevgera siyasî û Kurdî û xaka xwe de ji tivinga dijminan bihêztir û geştir bû. Ev 20 sal bi ser raperîna Qamişlo re derbas dibe, Ku yekem car çirûskên komkujiya roja 12'ê Avdara" 2004'an de, li

bajarê Qamişlo destpêkir, di lîstika futbolê de, di navbera Tîma Cîhad ya Qamişlo, û Tîma Fitiwê ya Dêrezorê, ku alîgirên Tîma Fitiwê yên erebên şofînî û bi piştgiyê rêjîma Esed bi hin çekên curbicur êrîş bi ser welatîyên kurd ên alîgirê Tîma Cîhad kirin.

«Şehîdên 12ê Adarê simbolên azadiyê ne»

Di encama wê bûyerê de bi dihan kes şehîd û birîndar bûn û herwiha bi sedan ciwan û çalakvan û siyasetmedar jî ji aliyê rêjîma Be'es ve hatin binçavkirin, û eşkencedan, û bi dehan xwendekar ji zanîngehê hatin dûrkirin ji ber daxwazbûna bidestxistina mafên wan ên Kurdayetiyê. Di derbarî wê yekê de êdî li tevaya bajar û

bजारokên Herêmên kurdî bi hezaran şênîyên ji Şamê, Heleb, Kobanê, Efrîn heta Dêrikê, kurd daketin qad û kolanan û kiryarên rêjîma Esed redkirin û xwepêşendan li darxistin kirin serhildan di bin dirûşmeya azadiyê û siloganî bi destê ciwanan hatin bilindkirin û li ser hatin nivîsandin ku "Kurdistan yek perçeya Qamişlo Helebçeya" weku piştgirî û dilsoziya xwe ji bo Qamişlo bi yek destî nîşan dan, ji ber daxwaza rêjîmê ji vê fitneyê ew bû ku tirsî li cem Kurdan çêbike û netew û nasname, hebûn, ziman, çanda Kurdî li Kurdistana Sûriyê tune bike, ku bi sedêsalan bi hezaran Kurd li Sûriyê bê nasname ne û ti mafê wan ê hemwelatîyê li Sûriyê tune ye, qedexekirina axiftina Kurdan bi zimanê xwe yê dayîkê, di vê çarçoveyê de pilana rêjîmê ji vê yekê parçekirina Kurdan û hizir û ramanên

Kurdayetî vemrîna, lê ew nikarîbûn di 2004an de, rê li ber berxwadanîya Kurdan li ser azadxwaziya mafê wan li Kurdisatan Sûriyê bigirin, û miletê Kurd di raperîna Qamişlo de ji tevaya cîhanê re diyar kirin ku ew xwedî rol û hêzeke xurtin û xwedî ziman, Xak û Al in, û weku miletê serfiraz li ser xaka xwe ya dîrokî dijîn û diparêzin. Êdî komkujiya 2004'an, êşeke gira li pey xwe hişt, û di rûpelên dîroka Kurdan de taybetmendiyê giring girtiye, ku her sal êvara "11'ê" Avdarê de, mûm tîk vêxistin li pêşîya mal û kolanên bajêr, di roja serhildanê de jî tevahiya miletê kurd li

herçar parçeyên Kurdistanê li kolanan 5 xulekan radiwestin weku rêzgirtinek ji canê hemû qurbanîyan re û wê ku her tim di dîroka me de cîh bigire, ji ber ku birînen Kurda her bi dawî nabin ku hin ji cihê êş û şîn û dilxemgîniyê ne, û hin ji cihê şahî û kêfxweşiyê ne.

«Serhildana 2004 an xaleke zêrêne di xebata rizgarîxwaza Kurde»

Lê ev kiriyarên ku derheqê kurdan de hat kirin û heta niha jî tîk kirin ji aliyê rêjîmên sitemkar ve, nikarîbun vîna gelê Kurd bişkînin, Kurd bi îradeyêke bi hêz di berdewamkirina têkoşîna ji bo bidestxistina azadî û mafên xwe yên netewayî li her çar aliyê cîhanê her nû dikin, û xwîna lehengên qehreman û welatparêz nayên jibîrkirin wê bibin stêrkekên geş li ezmanê welatê xwe û nemûneyên rêya azadiyê.

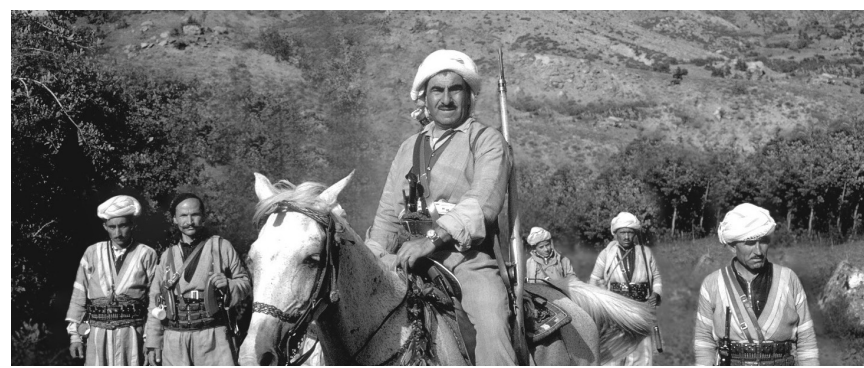
Emel Hesên

Barzaniyê nemir siwarekî mêrxas jidayik bû û bi awakî bilind çû ser dilovaniya Xwedê

Dema yek ji me di nav derdorên Kurda de behsa navê Barzanî dike, yekser wêneyê siwarê mêrxas û qehremanekî qehreman ku tevî temenê xwe yê mezin di nava pêşmergan diçikîne, tê bîra mirov. mirovê dilsoz ê ku ji bo parastina doza gelê xwe û welatê xwe canê xwe feda kiriye, tê bîra mirov, her Kurdek bi tenê bi behskirina wî, hurmet û hurmetê ji bo wî kesayetê damezrand. Îro salvegera jidayikbûna Barzaniyê nemir, çardehê Adarê ye, ku bi milyonan Kurd vê salrojê bi bîr tînin, ku ew salroja jidayikbûna neteweyê mezin ê Kurd dihesibînin, ku hemû jiyana xwe di nava

têkoşîn û çiya de derbas kiriye, û heta dawîya rojên xwe serbilind û serbilind ma. Barzanî ji zarokatî û xortaniya xwe de wek şovalyeyekî mêrxas jiyaye, rastî gelek neheqî, zordarî, zîndan û sirgûnê bûye, di xortaniya xwe de beşdarî şoreş û serhildanan bûye û berî ku bibe serkêşiya şoreşên kurd li başûrê Kurdistanê li dijî Hikûmetên rejîmên li pey hev ên Iraqê, heta ku ew neçar kir ku di sala 1970-an a zayînî de peymanek otonomî ji bo herêmê îmze bikin. Ji ber ku bi teqez zanibû ku bawerî bi dijmin nayê kirin û ev yek rastî bînpêkirina rêkeftina otonomiyê ji aliyê rêjîma Sedam a Iraqê ve hat û amade bû careke din vegere

qadên berxwedanê û heta dawiyê şer kir. rojên wî wek şerekî mêrxas ku ji dijminan netirsiya, tevî serweriya xwe, di nav alav û alavan de ye. Barzaniyê nemir bi tekoşîna başûrê Kurdistanê têr nebû, lê beşdarî damezrandina Komara Mehabadê li rojhilatê Kurdistanê bû, ku bû têkoşerekî Kurd ku têkoşîna wê li herêmên din ên Kurdistanê jî belav bû. Bê şik nêzîkatiya Barzanî ya nemir bûye nêzîkatiyê berxwedan û têkoşînê ku bi milyonan kurdên li hundir û derveyê Kurdistanê dikarin xwe bişopînin, bi milyonan xort û xortên kurd prensîbên Şoreşa Barzanî dişopînin û tenê bawerîya wê bi azadî û azadiyê heye.

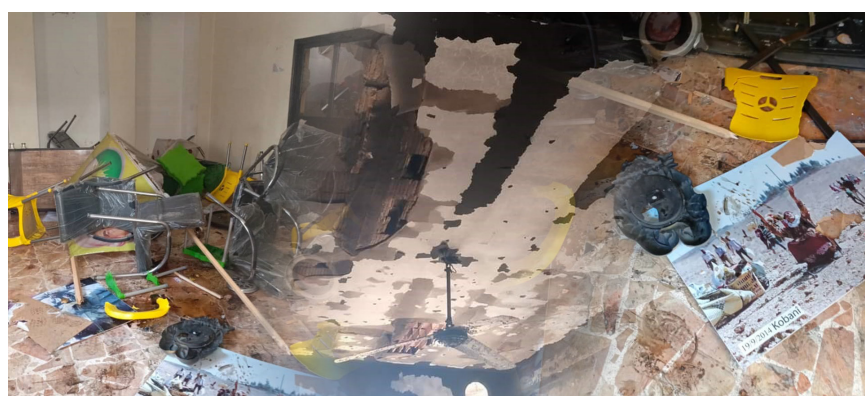
Jiyaneke bi rûmet ji bo gelê Kurd li seranserê Kurdistanê û ev jî berhema wê ye.. Pêşmergên Kurdistanê û kurê nemir Barzanî birêz Serok Mesûd Barzanî ku li ser lidarxistina referanduma serxwebûna Herêma Kurdistanê di roja 25.9.2017 de israr kir. AD, bal kişand ser nêzîkatiya bavê xwe ya ji bo serxwebûna dewleta kurdî Nêzîkatiya Barzanî ya nemir

wê di rehên me de bimîne û em ê xwe jê re bikin nimûne, bi armanca serkeftina doza Kurd a dadmend. Rûmet û herheyî ji bo giyanê generalê rûbirûbûn û berxwedanê ji rojbûna wî heya roja koça dawî ya Barzanî, bavê ku jiyana xwe dest pê kir û bi destanên herî xweş ên qehremanî û rizgariyê bidawî anî.

«Kiryarên şewtandina ofîsan kar û xebata me ranawestîne»

Kurdistan

Di van rojên dawî de hejmareke ofîsên Partiya Demokrata Kurdistan-Sûriyê PDK-S li Kurdistana Sûriyê ji aliyê ciwanên ser bi PYD ve hatine şewtandin, li hin cihan jî alîgirên PDK-S û ENKS birîndar kirine. Li ser êrişên tevgera bi navê ciwanên şoreşger, Encûmena Niştîmaniya Kurdî li Sûriyê ENKS ragihand, ev kiryar di demekê de tenê ku gelê Kurd li Kurdistana Sûriyê ji rewşa abûriya xerab, û sepandina bacan li ser welatiyan dilgiran in ku armanc jê tirsandina xelkê ye heta ku koçber bibin û derencam valabûna deverên Kurdî ye

ji xelkê wê. Encûmena Niştîmaniya Kurdî li Sûriyê ENKS ev kiryarên çekdarên ser bi PYD ve şermezar dike, û daxwaz ji hemû aliyên navdewletî yê bi bandor kir û ji nava wan Emerîka destêwerdanê bikin ji bo dîtina çareseriyekê ji van bînpêkirinan re, herwiha Encûmena Niştîmaniya Kurdî li Sûriyê ENKS tekez

kir, ev kiryar û bînpêkirin ji moralê heval û alîgirên me kêmkir, û emê li ser xaka bav û kalên xwe bimînin heta ku mîletê me tevahiya mafên xwe yê rewşa netewî bidest bixin di nava Sûriyê demokrat û fedarî ku destûrê mafê hemû pêkhatayan biparêze. Di derheqa êrişên li ser nivîsîngehên ENKSê li Kurdistana Sûriyê,

Balyozxaneya Emerîkayê li Şamê peyamekê li ser tora civakî ya X belav dike ku tê de hatiye, "Em li hemberî raportên berdeham ên girêdayî êrişên li ser nivîsîngehên Encûmena Niştîmanî ya Kurd li Sûriyê ENKSê li bakur û rojhilatê Sûriyê hest bi dilagiraniyê dikin û em daxwaza rawestandina bilez a van êrişan dikin. Herwiha em bang li tev aliyan dikin ku tevî danûstandinê aştîyane bibin ji bo pêkanîna daxwaz û armancên gelê Sûriyê bê tundûtûjî. Welatiyek derbarê êriş û van kiryanan de wiha got: Tevgera bi navê ciwanên şoreşger fermanên xwe ji PKK bi xwe distîne, û ew

hêzên heyî li ser erdê nikarin kiryarên wê rawestînin, û heger sînorek ji van kiryanan re neyê danîn, dê ev rêxistin deverên me ji xelkê vala bike bi sedema kiryarên wê, herwiha dê revandina zarokên temenê wan di jêr 18 salan de ji bo leşkeriya neçar berdeham be, ev rêxistin bûye belayeke mezin li ser mîletê me. Welatiyek din dibêje, em ji ber vê rêxistinê nema dikarin zarokên xwe bişînin derve ji ber ku tene revandin, lewma divê çareseriyek ji vê yekê rewere danîn, û pêwîste ENKS dengê xwe bighîne aliyên peywendîdar.

Di meha Remezanê de barê welatiyan girantir bûye

Kurdistan

Rewşa abûriya xelkê Kurdistana Sûriyê gelekî xerab bûye, hejarî zêde bûye, û malbata nema dikarin debara xwe ya rojane bikin heta jiyaneke xweş derbas bikin, helbet ev yek jî vedgere nebûna derfetên kar ji bo ciwanan û koçberbûna wan, û buhabûna kelûpelên sereke û kêmiya mûçe yan heq destê karkeran. Bi hatina meha Remezana pîroz rewşa van malbatan zehmetir bûye, ji ber ku karfînên wan yê kirîne kêmin, ji ber buhabûna heyî li

nava bazaran. Rojnameya Kurdistan ligel çend welatiyan li ser vê pîrsê rawestiya.

«Buhabûna kelûpelan li ser welatiyan bargiranî ye»

Welatiyek dibêje, rojên normal nîrxê kelûpelan gelekî zêde ne û xelkê hejar

nikare van kelûpelan bikre, û tenê heger karibe dê madeyên sereke yê xwarinê wek nan, şekir û savar û çend madeyên din ji xwe re bikre, niha Remezan hatiye nîrxê kelûpelan zêde bûye, û ev yek bûye bargiraniyek ji bo welatiyan bi tevahî û taybet hejar ewên ku nikarin debara jiyana xwe ya rojane bikin. Welatiyek din jî wiha dibêje, niha yek kîlo goştê sor derdora 140 hezar lîreyên Sûrî, herwiha kîloya mirîşkan 35 hezaran e, gelo xelk dikarin her roj goşt bixwin, tekez na ji ber xelkê rewşa wan ya abûrî gelekî

xerab e û nikarin berdehamî goşt bixwin, herwiha niha meha Remezanê ye, bazirganan nîrxê her tiştê giran kirine, ev yek bargiraniyê li ser xelkê û pêwîste sînorek ji vê yekê rewşê redanîn, ji ber ku heger rewş bi vî rengî derbas bibe, dê koçberî zêde bibe, civaka me jî hino hino têk biçe. Jinek jî li ser vê rewşa niha wiha dibêje, zilamê malê barekî mezin li ser mile wî ye, ew nizane dê çî ji bo mala xwe bîne, divê du karan bike heta ew û malbata xwe bi rûmet bijîn

û bi heweyî ti kesan nebin. Tiştêkî din yê baş heye, ew e yê ku xelkê wan ji derveyî welat hebin alîkariya wan dikin.

Deng û xebata Mihemed Şêxo di bîra her Kurdekî de ye

Kurdistan

Hunermendê Kurd Mihemed Şêxo ku bi stranên xwe her zindî ye û di bîra her Kurdekî de ye, 9'ê Adarê di 35emîn salvegera koça xwe de, ji aliyê xelk û hezkiriyên xwe ve li bajarê Qamişlo hat bibîranîn.

«Stranên
Mihemed Şêxo
zindî ne»

35 sal di ser koça dawî ya hunermendê Kurd Mihemed Şêxo, xwediyê stranên evîni û netewî re derbas dibin, her sal jî hejmarek ji kesayetî, rewşenbîr û hezkiriyên wî di vê rojê de serdana gora wî ya li Qamişlo dikin, gurzên gulên datînin ser gora wî û wî bibîr tînin. Hunermendê navdar Mihemed Şêxo di sala 1948'an li gundê Girbawî yê Qamişlo jidayîk bûye. Navê wî yê rastî Mihemed Salih Şêxmûs e. Di zarokatiya wî de malbata wî koçber dibe û li gundê Xecokê bi cîh dibe. Di sala 1959'an de dest bi xwendinê dike, di salên xwe yê dibistanê de

Mihemed Şêxo gelek hunermendên Kurd nas kirin. Ji bandora wan nêzîkî muzîkê bû û di sala 1969'an de dest bi dengbêjiyê kiribû. Mihemed Şêxo li Başûr û Rojhilat jî xwedî xebatekî bû. Li Başûr tevî Pêşmergeyan bibû. Salên xwe yên di navbera 1969 û 1972yan li Libnanê ji bo xizmeta hunerê terxan kir û li Bêrûtê du sal dersên muzîkê stand. Di sala 1972'an de bi hinek hevalên re Koma Serkeftin ya mûzîkê damezrand. Mihemed Şêxo 1973'an de derbasî Başûrê Kurdistanê bû. Têkiliyê xwe bi hunermendê Kurdên ên din re xurt kir. Paşê çû Şamê û li wir kaseta xwe ya bi navê Ay Gewrê derxist. Lê li wir dewleta Sûriyê astengî jêre çêkirin û gelek caran hate girtin.

Mihemed Şêxo careke din vegeriya Başûrê

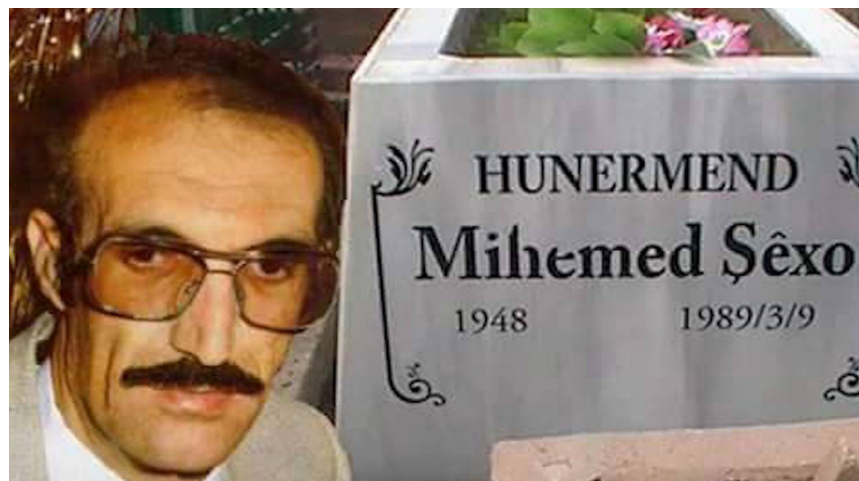
«Mihemed Şêxo
xwedî xebateke
mezin e»

Kurdistanê û tevî rêzên Pêşmerge bû, lê bi têkçûna serhildana Başûr ew ji bo Rojhilat hate sirgûnkirin. Li Rojhilatê Kurdistanê jî bilî karê xwe yê muzîkê çend sala mamostetiye jî

kir. Demek şûnda rejîma Îranê jî Şêxo wek dijberê rejimê hejmart û derheqê wî de biryara binçavkirinê da. Ji ber wê yekê Mihemed Şêxo piştî 11 salan carek din berê xwe da Sûriyê û li wir bi hezkirineke mezin tê pêşwazîkirin. Mihemed Şêxo di 9'ê Adara 1989'an de çû li ser dilovaniya Xwedê. Di cenazeyê wî de jî zêdeyî ji 70 hezar kes beşdar bûbûn. Mihemed Şêxo li ser mirina xwe wiha dibêje:

Gava Ez Mirim

Gava ez mirim gelî zindiya Min ne veşêrin wekû hemiya Gorêt min çêkin binsîha çiya Kêlêt min çêkin ji dû keziya Hemî adara hûn min şiyarkin Da bikme şîni bo me hemiya

Dengê dawî «Kurte çîrok»

Sumeye

Ji nişkava şiyar bû û pê hesî hejandinek heye Tavilê zanî ku erd diheje û got: qey ewê bisekine, lê her çû zêde bû. Ferhad hat bîra wî, berev derî bezî, lê elektrîk jî hat birîn, bi zorê derî vekir, qêrîn kir: Ferhad, kurê min, şiyar be, rabe, erd diheje. Lê, Ferhad şiyar nebû, deriyê odê vekir û dîsa bi tijî dengê xwe bang kir, vê carê Ferhad bi xwe hesî û got: Derkeve bavo berî min, va ez jî tîm. Bavê Ferhad got: Na

kurê min, ka destê xwe, bi lez em bi hev re derkevin. Herduyan destê hev girtin û ber deriyê malê ve çûn. Bavê Ferhad derî vekir û dema derket, destê lêw jê vebû. Avahî hat rûxandin, kir qêrî,

bang kir, lê daxwaz kir têkeve hundirê malê lê kevir bi piranî ji avahiyê hatin xwar. Baran dibare û dengê millet di wê şevê de bilind dibe. Girî û qêrîn zêdetir dibe wek baranê. Hinek hawar û

gazî dikin: Me xelas bikin, me ji vir derxînin. Lê tu kesî nikarîbû alîkariya wan bikin. Piştî demek kin, piraniya dangan neman, ew kes mirin. Hinekî dunya ronahî bû, millet li hev nêrîn û dîtî çawa xwîn û herî li ser rû û cilên wan tevî hevdu bûne. Dîsa bavê Ferhad bang kir û kevir rakirin, û dest bi kolandinê kir. Lê nema dikare bikole yan jî bang bike. Tenê hêstir ji çavan dihatin xwar, bi xwe hesî destek li ser milê wî ye û dengê nas ji paş ve hat guhê wî û got: Apo rabe, bes e, Ferhad mir.

Doşeka kûr (Kurte çîrok)

Yûsif Idrîs

Wergerandin ji Erebî :
Hesen Silêvanî
Ji bo tîpên latînî: Vanês
Mîranî

- Li şeva zavaniyê, bi gewdê xwe yê bilind û qelew xwe dirêj kir li ser doşekê, ew a nû ya bilind û xweş, hest bi nermî û maqûliya wê kir. Gote jina xwe ya ku hingê li ber pencerê rawestiyayî bû : Berê xwe bidiyê ka dinya nehatiye guhorîn? Jinê di pencerê re nêrî û got : Na .. nexêr .. nehatiye guhorîn. - pa da rojekê binivim. - heftiyekê nivist, demê hişyar bûyî, laşê wî pîçekê di doşekê de çûbû xwar. Berê xwe da jina xwe û got : - Berê xwe bidiyê ka dinya nehatiye guhorîn? Jinê di pencerê re nêrî û got : - Na .. nexêr .. nehatiye guhorîn. - pa da heftiyekê binivim. Û salekê nivist, demê hişyar bûyî, ew kor ka laşê wî, di doşekê de kolayî, pitir çûbû xwar gote jina xwe : - Berê xwe bidiyê ka dinya nehatiye guhorîn? Jinê di pencerê re nêrî û got : - Na .. nexêr .. nehatiye guhorîn. - pa da heyvekê binivim. Û pênc salan nivist, demê hişyar bûyî, laşê wî pitir di doşekê de çûbû xwar, û wek her car gote jina xwe : - Berê xwe bidiyê ka dinya nehatiye guhorîn? Jinê di pencerê re nêrî û got : - Na .. nexêr .. nehatiye guhorîn. - pa da salekê binivim... Û deh salan nivist, doşekê kûrikeka kûr ji bo laşê wî çêkiribû, û miribû, şerşev bi ser de anîn, law cihê xwe girt. Û bi doşeka bûye gora wî hilgirtin û di pencerê re avêtin ser cada hişik... Hingê û piştî ew ê ketina doşeka mirinê heta cihê dûmahiyê li erdê, dîtî, di pencerê re nêrî û sehkirê dinyayê û got : Xwedêyo .. dinya hatiye guhorîn ...